

111 000 Kr. og en Risikoudgift paa 28 000 Kr.; for Jern- og Metalindustrien har Præmieindtægten været 456 000 Kr. og Risiko-udgiften 265 000 Kr. Den private Hus- holdning staar imidlertid højest; der har der været en Præmieindtægt paa 397 000 Kr. og kun en Udgift paa 67 000 Kr. En Afvigelse fra dette udgør Landbruget; der har der været betalt en Præmieindtægt paa 842 000 Kr., men der har været en Udgift paa 878 000 Kr., altsaa et Under- skud, hvilket ganske afgjort kommer af, at denne Forsikring tegnes i et gensidigt Selskab, altsaa et Selskab, der ikke er ba- seret paa at give Overskud, men som, hvis det i et Aar har forlangt for lidt i Præ- mie, maa regulere det i det følgende Aar og omvendt. Naar man tager Helhedsbil- ledet, er der, den frivillige og anden For- sikring iberegnet, en Præmieindtægt paa 5 250 000 Kr. og en Risikoudgift paa 3 337 000 Kr. Der er altsaa et Overskud paa nær ved 2 Mill. Kr. Det falder mig na- turligvis ikke ind at mene, at dette skulde være et Nettooverskud; der er selvfølgelig adskillige Administrationsudgifter, som skal dækkes ved Hjælp af dette Beløb. Men hvis der virkelig skulde medgaa omtrent 2 Mill. Kr. for at administrere omkring ved 3 Mill. Kr., er den Administration me- get for dyr, og det vilde ganske sikkert kunne lønne sig for dem, man gennem Loven har tvunget til at have deres Folk forsikret, at man stillede en Statsanstalt til Disposition paa dette Omraade. Jeg har gennem disse Oplysninger faaet mit Indtryk af, at der betales for meget i Præmie, bestyret i meget høj Grad, og jeg vil derfor gerne anmode den højtærede Indenrigsminister om paa ny at overveje vore Tanker, som vi fremsatte ved Revi- sionen i 1916, og eventuelt senere stille Forslag i den Retning. Jeg har ogsaa det Indtryk, at en saadan Præmiehøjde, som der her er Tale om, dog vist neppe kan opretholdes, uden at der er Aftaler herom Selskaberne imellem.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen talte ogsaa om det meningsløse i, at Loven ikke omfatter Tilfælde, der indtræffer un- der Arbejdernes Gang til og fra Arbejde, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at dette er uheldigt. Der er enkelte Arbejdsgivere, som har deres Ar- bejdere forsikret ogsaa udenfor selve Ar- bejdet, men det er sikkert ikke mange, og det er vist noget vanskeligt gennem Loven at paalægge Arbejdsgiverne som en Pligt at have deres Arbejdere forsikret uden- for Arbejdspladsen: Arbejdsgiverne vil

vistnok staa ganske stærkt, naar de hæv- der, at de dog ikke med nogen Retfærdig- hed kan tvinges til at have Ansvar for deres Arbejdere udenfor selve den Arbejds- plads, som de leder. Den Risiko, der her er Tale om, er sikkert ikke stor, og hvis det var en Statsanstalt, man havde, i Ste- det for de mange private Selskaber, tror jeg godt, Staten kunde overtage denne Ri- siko uden at kræve nogen Præmie derfor; det vilde sikkert ikke løbe op til ret store Beløb for Statskassen.

Den mest ideelle Ordning vilde na- turligvis være, at hvert eneste Menneske var forsikret baade indenfor Arbejdet og udenfor Arbejdet, var forsikret under alle Forhold, at Erstatningerne blev udbetalt af Statskassen, og at denne skaffede sig Dækning gennem Skatter med stigende Skala. Det vilde ganske sikkert være den mest ideelle Ordning at faa gennemført, og det vilde ganske sikkert ikke blive dyrere for de Medborgere, som i dette Øjeblik har lovpligtig Forsikring, hvis Forsikringen foregik gennem en Stats- institution, som skulde være baseret paa at kunne bære sig og ikke mere, og det vilde være mere retfærdigt end den nu- værende Ordning, thi nu betales for det Antal Arbejdere, der er beskæftiget gen- nem en Virksomhed, men hvis der skulde betales gennem Skatter, vilde der blive betalt efter den økonomiske Evne, hver enkelt af disse Borgere har. Jeg vil hen- stille hele dette Spørgsmaal til den højt- ærede Ministers Overvejelse.

Med det samme jeg taler om Ulykkes- forsikring, vil jeg ogsaa henstille til den højtærede Minister at sørge for, at Ar- bejderforsikrings-Raadet i sine Svar paa Forespørgsler fra tilskadekomne ogsaa yder Vejledning, hvor dette tiltrænges. I nogle Tilfælde har jeg set Skrivelser fra Arbejderforsikrings-Raadet, som ogsaa indeholdt en vis Vejledning til den til- skadekomne, men jeg staar her med en Skrivelse fra en tilskadekomne, der har spurgt, om det paagældende Ulykkesfor- sikringsselskab ikke havde Pligt til at dække Omkostningerne til almindelig Lægebehandling og Medicin, noget, som Loven slet ikke giver Ret til, og Arbejder- forsikrings-Raadet har derfor ikke kunnet svare andet end nej til Forespørgselen. Men det forekommer mig, at Arbejderfor- sikrings-Raadet udmærket godt samtidig kunde have henledet den tilskadekomnes Opmærksomhed paa Ulykkesforsikrings- lovens § 23 og forklaret ham, at hvis han var Medlem af en statsanerkendt Syge-